

să ocupat cu obiectul acesta mai serios trebuie să o scie foarte bine, că nu numai aşa numiți ultraisti au primit cu bucurie vorbirea mea, ci toate clasele naționalităților și toți acei oameni, a căror loialitate față cu statul e mai prea de toată îndoială, fiind că fiște căruia i-a venit bine a audii din rostul unui maghiar un cuvânt de dreptate și de ecuitate. Însă d-l ministrul-president până în timpul cel mai recent n'a știut vorbi despre naționalități altcun, ci numai ca despre inimică declarată ai statului. Si pentru aceea, dacă e ceva vrednic de compătim, aceea nu e altceva, decât Ungaria însăși, fiindcă are un ministru atotputernic, care nu e în stare să se ocupe în destul de serios cu una din cele mai importante cestioni, ce o privesc pe naționăla maghiară, și care nu pregeță a bucuria în lume, că jumătate din locuitorii țării sunt inimici statului.

Ce se atinge de atacarea persoanei mele prin o parte a presei, contra aceleia mi-e imposibil a me apăra. E dureros, că oamenii pressei libere atât de puțin, respectă libertatea opiniunei. De aceasta însă omul avisat la viață publică, nu trebuie să se sporie. Convingerea firmă învoală datorință, ca omul covingerei să dea esprimare și să se nisuiască și căstiga valoare. Si dela aceasta nu m'a putut reține nici recunoascerea neînsemnată mele persoane, căci dreptatea pronunțată cu glas înaltă își face cale prin propria sa putere. Scopul mi-a fost, ca ocupându-se soții mei serios cu cestionea naționalităților, să-i fac să cugete asupra lucrului: dacă intru adesea la loc direcționale, ce se urmăresce în privința acestei cestioni importante.

Încăt am putut avea oare care speranță a ajunge acest scop, nu mi-a fost permis să retrage dinnaintea neplăcerilor, ce mi-am causat mie însuși și eventual stigmatelor mei alegători.

Cu stimă patriotică sum

Budapesta, 20 Februarie, 1887.

Al DVoastre concetăean.

Ludovic Mocsáry
deputat dietal.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român“.

Clușiu, 27 Februarie 1887. Joi sara 24 a l. c s'au ținut „Concertul impreunat cu bal al intelectualității române“ din loc. În genere luând succesul moral a acestei petreceri e foarte magnific și strălucit; cel material încă e necunoscut, însă e speranță, că scopul mareț în favoarea căruia s'a arangiat (adecă: în favorul fondului român de fetițe înființând în Clușiu) e destul de puternic, pentru că să nu rezulte deficit.

Concertul a reușit spre marea multămire a întregului public ascultător, care a fost într-un așa frumos numer adunat în vechia sală a redutei urbane precum nu s'a mai văzut de vre-o 4—5 ani încoace; cu toate că — ceiace, cu regret trebuie să amintesc — comitetul aranjator nu prea mare zel a arătat, ce să a putut observa în întreg de cursul lucrării lui, și cu deosebire în privința espedierei invitațiilor, (care și publicul din loc numai cu vreo câteva dile înainte de petrecere le au primit.)

Programa concertului, a fost statorită cu 7., puncte; însă onorându-ne cu prezență Sa și dl Jacob Murășan profesor de muzica din Blașiu la rugăriile membrilor din comitet, — a binevoită a ne înmulțit programă încă cu un punct, jucând pe piano câteva piese frumoase naționale cu o artă închirătoare și răpitoare. Punctul acestuia i-a premers:

ШИК ТЯРБҮРГЕ. ШИК КАНДЫ БЫНЕ ЛА ВАЛЕ. ШИК ДЕ ВО ГХСИ АПА ТЯРБҮРГЕ. ВА СТА АКОЛО, ДОУ СА8 ТРЕИ СИЛЕ ШИ Н8 ВА БА ПЫНГ Н8. С8 ВА ЛИМПЕСИ АПА.

ПЕНТР8 ЦИНКЕР8 ГРЖЕСК8 ТВОРЕНЬИ. КАДИРЕНТЬ АЧА ФАЧЕ Д8МННЗ888 ВМ8ЛЬ К8 ГУРЖ МИКЖ, КА СЗШИ ЦИЕ НАНТЕЧЕЛЕ. ШИК ТР8П8ЛЬ СТАНДЫ ДИРЕНТЬ. Н8 КА А ДЕВИТОЧЕЛОВ. АКВ АКИМЕД А8 ПЫСЬ МГУРЖ К8 ТРЕИ СИДА8РГ. МАСАЛЕДЕ. ДИНЦИИ. ОУСТНЕДЕ. АЧАТК8 ФАЧЕ Д8МННЗ888, С8 АИБЖ В8З АРЖАНИЕ ЛИМБ. ВМ8ЛЫИ.

ПЛАТОН СИСЕ. ПАТР8 А8КР8РЕ СЫМТЬ ЧЕ К8Н8 СЛЕ ШИ ПЕРДЕ ВМ8Л Б8НКТЦИЛЕ. КАНДЫ, ВА САЙИ ФАКЖ БЫНЕ ЧЕВА, ЕЛЬ ПОХТКЧЕ САКТЕ СМЕРЕЦИ А8И М8ЛЬ. ШИК КАНДЫ. Н8 ФАЧЕ К8Р8НДЫ. ШИК КАНДЫ ФАЧЕ. ЧЕ Н8 К8 НЕВОЙНЦЖ. ШИК КАНД8Л ФАЧЕ ДЕ САРГЬ, БАЛАМ8ТИНД.

ПЕНТР8 МИЛДРІА СКРІЕ АЛКУМА ЧАД ВАКЕ КДАККА ФАЧЕ Д8МННЗ888, ПРЕ ДІАВОЛ8Л МАИ ФРУМОГШИ МА МАРЕ ДЕ ТОЦИ АЛНЧЕРІИ ЧЕРЮЛ8И. ІМРБ ЕЛЬ АТКАТА С8 МИЛДРІ. КАКТЬ ГАНДЫ ЕЛЬ СЗШИ ПЫС СКАДН8ЛЬ ДЕ СУПРА СТ8ЛЕЛОВР ШИ С8 ХІЕ АСК МЕИНЕ К8 Д8МННЗ888. ІМР Д8МННЗ888 В8З8 АЧАСТА АГРУНС8Л. АКЧИЛ АПВДАД ДИН ЧЕРЮ К8 ТОАТЕ

Tudor Flondor: „Cântec vînătoresc“ executat de corul bărbătesc cu simț și esactitate, a fost viu aplaudat.

2. Bricealdi: „Fantasie asupra motivelor din opera „Don Carlos“ pentru flaută cu accomp. de piano executată de dl Al. Andressi Epurean (medicinist); cu aceasta a dobândit multe aplaude.

3. C. M. v. Weber: a) Arieta, b) Cavantina din opera „Freischütz“ cântate de doamna Laura Ranta (din Bistrița) cu accomp. de piano. Ca începătoare cu vocea-i melodioasă a făcut o viuă impresiune asupra publicului ascultător și a fost des aplaudată.

4. A. Sipos: „Rapsodie roumaine“ op. 13. executată pe piano de doamna Ana Papp. A avut ocazie onoratul public, a cărui adeseori laudă și prin foile străine despre talentul doamnei; noi nu-i putem da altceva decât, ca să binevoiască a privi aplauzele călduroase, ce le-a secerat, ca cel mai mic semn de recunoștință și multămire din parte-ne, pentru momentele de distractie foarte plăcută — ce ni le-a căstigat. Fără îndoială după punctul ex abrupto al lui Murășan cele mai culminante sunt:

5. „Cătră poporul român“ poezie de Petru Dulfu, declamată de doamna Maria Roșescu, cu toate că e încă numai începătoare, declamația a fost executată c-o sinătire călduroasă și un efect deplin; a fost adeseori intreruptă prin viuă aplaude și în urmă frenetic aplaudată. Asemenea punctul:

6. „Dephin Alard“ a-2 Symfonie concertentă op. 31 pentru doamne violine și accomp. de piano executată de doamnele Anna și Sidonia Papp. și dl Virgil Șotropa. Au secerat cele mai frenetice aplaude. În urmă punctul:

Verobchievici „Senin și furtuna“ cuartet vocal, executat de corul bărbătesc, încă au fost aplaudat.

Toate aceste au avut succesul deplin și au dat o dovadă foarte puternică despre aceea, că și pe lângă împrejurările aceste grele, sub cari trăim, cu voință firmă putem înainta atât pe terenul adevărători culturii, cât și al artei.

După concert au urmat jocul, care a ținut, în deplină ordine, până în dînău. Quadrilul și Romana I leau jucat căte 45 — 50 de părți. În decursul paunelor cele mari, 13 tineri, universitari studenți, au jucat cu destulă precisitate jocul: „Călușerul și Bătăta“, au fost des aplaudați.

Din secolul frumos, câteva gentile dame și doamne, 12 la numer, au reprezentat și pitorecul costum național în cea mai închirătoare variație.

Vreo câțiva domni de alte naționalități încă au luat parte la aceasta petrecere românească; după care cred, că fiesc cine cu aceea ferbinte dorință să despărță, că baremi de ne-am putea intruni la o asemenea petrecere cât de multe ori.

Scevola.

Viena, în 24 Februarie n. 1887. Cu diua de Marti s'a încheiat sezonul sgomotos al balurilor și al petrecerilor.

Încă o ultimă storjare și-a dat carnavalul spre a-și vîrsa toate plăcerile în seara de Marti oamenilor iubitori de amusări în formă a deci și sute de baluri, serate și conveniri.

Marti seara a fost balul din urmă din astăzi an la curte, Marti seara s'a încheiat seria lungă a balurilor tărănesci, mascate, burleschi, hazlii și Djeu scie căte nume mai purtau, și tot Marti seara au mai pus încădată re-

пятърълъе 88. дрепчъ ачак миге мандрък ръздачъна т8т8рор ръзт8циларъ.

Din fiecare parte a codicelui s'a reprodus în cele premergătoare atâtă, cât s'a crezut a fi de ajuns pentru caracterisarea limbei, în care este scris. Mi rezervez la ocazie binevenită a da publicului și unele „fac simile“ după fotografie despre scrierea folosită în el. Deocamdată aflu de trebuință spre deosebire de alte codice, ce voiu publica mai târziu a numi codicile acesta cu numele, ce ni se pare mai corespondențior „Codicele Lazar“ fiindcă, precum am spus mai sus, s'a aflat în biblioteca lui Georgiu Lazar. Ficsarea codicelui acestuia cu un nume este necesară și pentru aceea, ca revenind asupra lui sau eu cu darea de „fac simile“ a scriorii sau altui, să se înlesnească tractarea despre el.

* (Mobilisare amănătă.) Din Viena se telegrafiază jurnalului „Tagblatt“ că ministerul comun de resboiu, având în vedere neliniștea, ce se produce în opinia publică prin înarmările iminente, a incunoscințat comandele respective, ca manevrele de probă ale artilleriei, ce se țineau de obicei primăvara, să se amâne pentru un timp mai potrivit cu privire la raporturile politice.

staurenții Vienei la probă pungile oaspeților sei la petrecerile cu joc și producțuni, ce le au aranjat.

Cu diua următoare, Mercurea prinderii postului, se incep săptămânilor pocăinții. Afisele cele mari tipărite cu slove căt niște covrigi și ilustrate cu fel de fel de caricaturi, au dispărut de pe părți, dând loc placatelor simple și săracăcioase, cari ne spun cu o calmă laconie, că un hering de cea mai bună calitate se vinde cu 6 cr. la comerciantul X ori Y în strada Z. ori V.

Numai librarii n'au avut timp suficient încă, să depărteze obiectele de iucs de prin ferești, dar n'au întârdiat să ascundă sub anunțuri funebrale, cari s'au edat cu mii din incidentul reposării măririi sale: a carnavalului.

De curiositate ve comunic în traducere unul dintre aceste anunțuri;

Magnificența Sa domnul: „Mercurea prinderii postului“ aduce cu inima înfrântă de durere la cunoștință publică reposarea în domnul a prea binecunoscutului și de toți iubitului

domn Carneval,

urătoriul datorilor, al maniei de craicuri, profesorul tuturor crailor de noapte, doftorul inimelor îndrăgostite, secretariul pungii goale, membru și președinte al tuturor societăților de beatori,

care după o scurtă suferință de căteva oare provință din esaurierea pungii, și-a dat sufletul în 22 Februarie a. c. la oarele 12 din noapte.

Rămășile pămîntesci ale defuncțului se vor aședa la odihnă în cimitirul pocăinții. Ear pomana i-se va face în casa de zălogire.

Viena, 22 Februarie, 1887.

Cei remăși în jale.

Cătă vreme burgezimea și petrecea dilele carnavalului în chipul arătat, în cercurile mai înalte diplomatice și de bancheri au tăbărit multe griji și gânduri, cari cu deosebire la bursă se manifestau într'un mod de tot însărcinător. Abia în 22 a. l. c. au inceput să ridice earășii cursurile, o împrejurare, la care a contribuit fără îndoială mersul alegerilor din Germania, — numai și numai, — căci situația generală căt e pentru pacea Europei, nu se pare să se fi îndreptat nici căt de puțin.

Stranie e impresiunea, care o produce asupra cercurilor economice de aci pauza cea lungă, ce a intrat dela plecarea lui Sturza încoace, între guvernul austro-ungar și cel român.

D. de di se asteaptă cu o mai mare încordare continuarea pertractărilor, respective sosirea delegaților guvernului român, cari până aici nu au sosit.

Jurnalele locale, cari au o rubrică permanentă în părțile lor economice pentru afacerea conveniunii comerciale cu România, incep să numai credă într'o rezolvare favorabilă a cestienei. Multe sunt de această părere. Altele earășii cu deosebire cele mai aproape de guvern, vorbesc pe o coardă mai optimistă, explicând întârdierea delegaților României că un semn, că bărbății de stat de dincolo de Carpați au luat cestinea cu seriositatea cuvenită și lucră la statorirea condițiunilor detaliile, sub care va trebui să se stabilească convenția.

E mai pre sus de ori-ce îndoială, că guvernul austriac va face mari concesiuni pentru România, așteptând însă și din partea României o asemenea prevenire. Numai despre intențiunile celor din București și Budapesta se străcure cu mult mai puțin în publicitate, — o împrejurare, care servește spre o vădită nemulțumire pressei germane.

Yff

Raport general

despre activitatea „Reuniunii române de cîntări din Sibiu“ și a comitetului ei în decursul anului 1886, cîtit în adunarea generală ținută la 14 Faur 1887.

(Incheiere.)

C. Membrii Reuniunii.

a) activi:

Cu 31 Dec. 1885 au fost membrii activi în total	51
În decursul anului s'au înscris	13
au repăsat în decursul anului	18
rămân cu finea lui 1886 în total	46

b) ajutători:

Cu 31 Dec. 1885 au fost membrii ajutători	80
În decursul anului s'au înscris	21
în total	101

Din aceștia au repăsat 11
și au rămas în 31 Dec. 1886 90

Recapitulare:

Numărul membrilor activi la 31 Dec. 1886	46
Numărul membrilor ajutători la 31 Dec. 1886	90
t. 136	

față de anul trecut cu 5 membrii mai mulți.

Starea archivei a fost cu finea anului 1885 de 113 piese (opuri) dela diferiți autori. În decursul anului 1886 s'a sporit archiva cu următoarele opuri:

1. C. Kreutzer: O noapte în Granada, pentru voci și instrumente (partitura de piano, voci de cor și de orchestru);
2. Iadassohn: Făgăduință (partitură și voci pentru cor);
3. Weinwurm: Cântece toscanice (partitură și voci pentru cor);
4. Mozart W. A.: Requiem (partitură pentru piano);
5. Schumann R.: Der Rose Pilgerfahrt (partitură pentru piano).

Cu 31 Dec. 1886 archiva reunii numără în total 117 opuri.

Se însamnă, că prețul muzicalilor de sub Nr. 1 (Partitura de piano, voci de cor și de orchestru din opera „O noapte în Granada“ de C. Kreutzer) s'a acoperit din venitul dela producțunea din 15 Aprilie 1886.

Numărul obiectelor din inventariul reunii, care reprezentau cu finea anului 1885 o avere de 525 fl. 64 cr. s'au înmulțit în decursul anului cu 2 cuiere și 4 fl. 50—9 fl. Obiectele, de care dispune adă reuniunea, reprezentă în total suma de 534 fl. 64 cr. v. a.; în suma aceasta nu e computată valoarea, ce reprezintă garderoba pentru domni folosită la reprezentarea operei „O noapte în Granada“ indusă de asemenea în inventarul reunii.

Eată pe scurt datele mai de căpetenie din viața „Reuniunii române de cântări din Sibiu“ în decursul anului 1886.

Înnainte de-a încheia acest raport, comitetul se simte îndatorat cu multătimită Ven. Consistoriu arhieclesan și On. Direcționi seminariale, care și în acest an (1886) a lăsat în folosire pentru probele reunii una din salele seminariului Andreian, ear de altă parte On. Tipografi archieclesane, care și în anul espirat a făcut gratuit toate tipăriturile, de care reunia a avut trebuință.

Comitetul își permite în fine a supune deliberării On. adunări generale următoarele:

1. Adunarea generală să dea absolvitoru comitetului pentru activitatea sa din anul espirat;
2. să stabilească preliminarul de budget pe anul 1887 pe temeiul proiectului presentat;
3. să designeze comisiunea pentru autenticarea protocolului presentei adunări, și
4. să aleagă noul comitet pentru anul 1887.

Cu acestea comitetul ales în adunarea generală dto 15 Faur 1886, înțînd activitatea sa terminată, pune mandatul primit la dispozițunea On. adunări.

Din ședința comitetului ținută în Sibiu, la 9 Faur 1887.

Dr. A. Brote m. p., Dr. I. Crișian m. p., președinte.

secretar.

Varietăți.

* (Cas de moarte.) Subscrișii cu inima înfrântă de durere aduc la cunoștința tuturor rude-niilor și cunoșcuților, că prea iubitul lor părinte, respectiv moș, frate, socru, unchiu și cununat

IOAN HENTES, paroch gr.-oriental,

Duminecă în 15/27 Februarie a. c. la 4 oare d. m. după un morb scurt și-a dat nobilul seu suflet în mâinile creatorului în anul al 69 al etării și al 45-lea a păstorirei sale sufletești.

Rămășițele pămîntesce ale defunctului se vor petrece la locul de odihnă vecinică în cimitirul gr. or. al Ocnei superioare în 17 Februarie (1 Martie) anul curinte la 2 oare după ameașă.

Ocna, în 15 Februarie, 1887.

Fiețérina ușoară și memoria binecuvîntată!

Ioan Henteș, profesor. Maria căs. Simtton. Ilie Henteș, econom. Paraschiva căs. Duma. Isaia Henteș, preot ca fi; Petru Simtton, adm. parochial. Ilie Dumitru, paroch. Ioan Vințeleriu, paroch. Ioan Duma, notar ca gineri. Ilie și Savu Henteș, ca frați.

* (Multămită publică). Sub-semnatul comitet parochial se simte îndatorat a aduce multămită publică credincioasei gr. or. din parochia Galați Maria Ioan Aron, care pătrunsă de caritatea creștinească pentru biserică a căreia membră este, a dăruit pe seama acesteia din al seu 50 fl. v. a. scris cinciدهci floreni val. aus. în obligație privată. De unde a dat, D. deu să-i sporească.

Deodată cu aceasta, comitetul parochial gr. or. din Galați mulțămesce următorilor p. t. domni, cari cu ocasiunea reprezentării teatrale dela 18/30 Ianuarie a. c. dată în favorul bisericei noastre de aici au contribuit cu oferte marinimoase, anume:

Iuliu Dan, administrator protopresbiteral 1 fl. v. a. Dr. Stefan Pop, fizic comitatens 1 fl. v. a. Ioan Tureu, protonotar comitatens 1 fl. v. a. Nicolau Aron, preot gr. or. 1 fl. Hariton Prescurea, ampliat judecătoresc 50 cr. Alesandru Pocol, cancelist advocațial 50 cr. și Maria Ioan Aron, econoamă 20 cr. suma 5 fl. 20 cr. — Venitul total cu această ocasiune a fost fl. 41.98, din care detragându-se erogatele de fl. 23.63 cr. a ramas un venit curat de 18 fl. 35 cr. care s'a administrat în fondul bisericiei gr. or. din Galați.

Galați, din ședința comitetului parochial gr. or. ținută la 6 Februarie, 1887 st. v.

*Nicolau Aron,
președinte.*

* (Consulatul austriac) din Bucuresci a luat măsuri, ca toți tinerii studenți români din Ardeal, cari încă sunt supuși Austro-Ungari să fie chiamați la armată în monarchia noastră.

* (Ministerul român de răsboi) a primit permisiunea dela guvernul rusesc, ca să și treacă în țară 4,000 de cai cumpărați din Caucasia.

* (Camera de avocaciată) din Alba-Iulia s'a constituit în adunarea sa generală în următorul mod: Președinte: Emeric Hollaki, vice-preș: Ioan Pipos, secretar: Ioan Isecu, cassar: Nicolau Cadar, fiscal: Alecsie P. Vaina. Membri în comitet: Mateiu Nicola; Ignatius Rainay; Ignatius Imecs; Ioan Coșeriu; Carol Dane; Dr. Alecs. Mohai; Mih. Kerekes; Dr. Avram Pinciu; ear suplenți: Nicolau Barbu; Alecsie Olariu; Nicolau Cadar; Alecsandru Velican.

* Ni se scrie dela Cohalm, că încă înainte de Crâcinn a erupt în Cohalm un morb — durere la cap și junghiuri în lăuntru. De atunci până acum nu a fost o săptămână, în care să nu se fi întemplat doauă, trei casuri de moarte în acel morb, dar au fost șile, în care s'au întemplat și șese casuri de moarte.

Medicii, dic că-i aprindere de plumâni, dar deoarece în Cohalm nici până acum nu a incetat acel morb, — ba încă și în altă comună, nu departe de Cohalm anume în Dopea, încă a erupt acest morb și continuă și astăzi tot ca în Cohalm, — nu se mai poate crede a fi aprindere de plumâni cunoșcută mai înainte, ci trebuie să credem, că acest morb este epidemic; și e mirare, cum de nu s'au luat până acum din partea administrației măsuri mai serioase în contra lăzirei acestui morb.

* (Ridicarea unei fabrici de arme ung.) După cum se vede din Pesta, în șilele trecute s'a pertractat pentru ridicarea unei fabrici de arme Firma din Berlin „L. Löwe'schen Commandit-Gesellschaft“ a răspuns d-lui ministru Fejérvari încă pe când se află în Viena, că este alegată spre aceasta. Mai șilele trecute a venit în Pesta însuși șeful acelei firme și directorul tehnic al fabricii de au vorbit cu dl Tisza și cu ministrul honvezimei. Fabrica va avea să provadă armata comună cu pușci de repetiție și va fabrica pușci și pe seama landverului. Aceasta firmă pretinde că guvernul să scutească de vamă transportarea în țară a mașinelor trebuincoase precum și al uneltelelor, cari stau în legătură cu mașinile. Societatea ung. acționară a fabricii de arme, se va întemeia cu un capital de trei milioane de florini.

* (Biografic) „Românische Revue“ Apără în Reșița anul al II, Nr. XII e de următorul cuprins:

An die Leser — „Die Nassoder an dem Thron.“ Bittgesuch der ehemaligen Grenzbevölkerung des II Românen — 17 Grenz-Regiments, nun mehr în Bistritz-Nassoder Comitate. — „Documente zur Geschichte des Fogarascher Landes.“ Gesammelt und erläutert von N. Densusian. (P. Brostean). „Daco-romänische Sprachforschung.“ V. S. Mangiuca. (Schluss.) Inhaltsverzeichniss.

„Meseriașul român“ apără în Brașov Nr. 3 cu prime următoarele: Condiții generale de învățire. — Materiile brute folosite în industrie. — Din minunile naturii, creații furnicei. — Statutele „Meseriașului român“. Asociație de credit și depuneri. Diverse.

— Biserica ortodoxă română, revistă periodică eclesiastică apără în Bucuresci Nr. 12 are următoarea tabelă a materiei: Iosif. — Alegerea I. P. S. Metropolit Primat. — Trei manuscrise slavone. — Sântă scriptură. — Rugăciunea. — Sum. ședințelor St. Sinod.

Din Public*).

M.-Ilia, în 21 Februarie, 1887.

Fiind ataçat în nrul 2 din 1/13 Februarie a. c. al „Calicului“ din Sibiu și deși astfel de atacuri e

*) Pentru cele publicate sub această rubrică, redacția nu e responsabilă.

mai consultă a le ignora cu totul, totuși din respectul, ce-l am către onorul public, — ve rog să aveți bunătatea de a da loc în prețurile coloane ale „Telegrafului Român“ următoarelor reflecții.

Numai la pasajul verificat: „Că dl Solgăbirău e un leu în felul seu, leu personificată, cum nu e în lumea toată.“ voi a reflecta, ear în cît pentru celealte bălăcării continue tot acolo va avea a răspunde „Calicul“ la locul competent.

Ce se atinge anume de pasajul citat aflat la loc a aminti activitatea mea de până aci per tangentem, ca onor. public în cunoștință de caușă să poată judeca, în cît este intemeiată insinuarea de mai sus. Trebuie să premit, că încă din copilaria mea și sub timpul cât am studiat, singur m'am susținut mai fără de nici un ajutor de nicăieri, după cum adepă să sburătorit mai toată inteligența română după anul 1848 și sub durata sistemului absolutistic. După acea absolvând studiile sub provizor și intrând în serviciu public, mai apoi fiind advocat, în aceasta carieră m'am nisuit a corespunde chemării mele cu zel și onestitate, încât am ocupat totdeauna loc onorabil în societate; ma în calitate de avocat, începând de la anul 1872—1884 după trudă și muncă continuă din excedentul venitului meu anual, în tot anul am depus și la cassa de păstrare din Sibiu diferite sume, astfel încât în 18 Mai 1885 să urcat suma depusă la 5250 fl. 59 cr., mai notific și aceea că fiind pe atunci om cu familie am fost constrins să-mi mai trimite și muerea bolnavicioasă păla băi în tot anul, — afară de aceea întrevenind în familiile morburi în tot anul am ayută să solvi doctor, moașe și în apotecă afară de spesele curente ale susținării casei. Toate acestea a trebuit să le acopere din căstigul rezultat din munca proprie. Cine are cunoștință despre ocupațiunile avocațiale despre greutățile, cari le întâmpini mai vîrstos în atingerea cu popor necult, va crede, că altminterile nu am putut exista în mod onest, decât numai prin muncă serioasă și continuă. Acum dela anul 1884 încoace sum oficial municipal, conduc administrarea celui mai mare cerc în comitatul Hunedoarei, având acest cerc 76 de comune — cu un personal nefiind, și cine știe cătă pretensiuni are publicul adăfă de administrație, își poate închipui și aceea, că deu un șef, care este singur pentru toate răspundător nu poate exista fără lucru și în neactivitate. Dar eu nu sunt bună oară posesor și nu am altă ocupație decât oficiul, aici petrec o di ca și alta, și oarele oficioase încă le observ întocmai ca ori-care oficial subaltern și pot încredea pe ori și cine, că în oficiul încredințat conducerii mele nu se face nimic fără conlucrarea și autorisarea mea. Cu ajutorul atot putințelui conduc deja de 3 ani acest oficiu, fără ca administrația să fie suferit că de puțin și pot asigura ori și pe cine, că administrația nu e mai debilă decât în alte cercuri din acest comitat — totuși pe alți colegi ai mei n'are nimenea impertinență ai timbra de oameni lenosi.

Adevărat, că eu de present sunt jafuit de căstigul meu de mai sus, însă aceasta cestiu, fiind pusă înaintea tribunalului competență, nu am să amintesc mai mult de astădată. Este fapt dar, că eu în viața mea am fost totdeauna sărgitor și muncitor, precum am arătat mai sus și precum este aceasta în genere cunoscut. Eu doresc la fiecare cetățan și și în specie la fiecare român, care a crescut și a studiat în asemenea condiții ca mine, să desvoalte numai atâtă activitate, că am desvoltat eu în viața mea, și cred, că nu va avea cauza să se plângă în contra sorții și va fi cinstit de toți oameni de onoare. Îniniții mei pot căuta nod în papură și în cercurile lor private pot să-si formeze ori și ce opinii reale despre mine, însă dovedesc prea mare malitie. — Sunt oameni, și eu încă cunosc mulți români din familiile bune, cari au ereditătă de la părinți, și ei necum să mai căștige, să mai adaugă ceva la ea, dar și aceea a prăpădit-o, și adă sunt într-adevăr calici. Se poate și e probabil, că acei, cari m'au jefuit afă prea puțin căstigul meu și de aceea me timbrează acum de lene personificată.

Față de „Calicul“ vreau să mai observ, că eu am mai cunoscut foaie umoristice și în alte limbi anume în limba ungă și germană, dar astfel de bălăcărituri și mărdării n'am cunoscut, și pot afirma, că la alte popoare culte nici nu există astfel de monstruoasă literatură precum este redigat „Calicul“, despre carele se poate spune că drept cuvânt, că este numai spre rușinea și batjocura literaturăi române.

Primiți onorata redacție asigurarea deosebită mele stime, pe lângă carea am remas.

S. Borha, pretor.

Loterie.

Sâmbătă în 26 Februarie 1887.

Buda: 60 33 85 63 42

Editura și tipariul tipografiei archieclesane.